

Oponentura diplomové práce Zuzany Vágnerové
Oponent: Daniel Pitín

Otevřený pohled

Zuzana Vágnerová si pro svou diplomovou práci vybrala velmi náročné téma, které kriticky sahá ke kořenům samotného umění. Její práce je zaměřena na zkoumání vztahu viděného a vnímaného světa. Snaží se pochopit rám obrazu nejen jako hranici našeho vnímání, ale zároveň jako prostor pro komunikaci s divákem. Tato práce tedy není uzavřena pouze do sebe, ale je zde vidět upřímná snaha o otevření nových otázek, které se týkají našeho vnímání. Jakoby sama autorka chtěla skrze rám proniknout do mysli diváka, což možná až příliš názorně ilustruje obraz *Escaping criticism*, který je reminiscencí stejnojmenného obrazu od Pere Borella del Casa.

Rám je limitem a zároveň možností každého obrazu, a jak autorka sama poznamenává ve své obhajobě, malířství se k němu vztahuje už po staletí. Malířství samo prošlo fází, kdy se rám stal hlavním tématem obrazu, zvláště v období amerického minimalismu, nebo např. u Marka Rothka či už v období baroka. Myslím si tedy, že je už velmi těžké objevovat v samotné malbě v rámci tohoto myšlenkovém proudu něco zásadně nového, ale že je zde stále otevřená možnost dále zkoumat tento problém ve vztahu ke své vlastní realitě a ke svému okolí. Z tohoto pohledu se dívám i na práce Zuzany Vágnerové. Vidím je jako hru s pojmy, které se v umění neustále řeší a které autorka předkládá v trochu odlehčené rovině. To je velmi pozitivní aspekt její práce.

Problematické momenty pro mě nastávají v malbě samotné. Působ malířství spočívá podle mne v neustálém hledání rovnováhy mezi námětem a malbou samotnou. Náročnost zvoleného tématu Zuzanu trochu zatlačila k tomu, aby volila popisnější způsob zpracování, ke kterému nemá ještě potřebné zkušenosti. Proto obrazy jako *Fotograf* nebo již zmíněný *Escape criticism* zůstávají trochu na povrchu samotného problému. Jsou pro mne pouhým narativním znázorněním myšlenky a paradoxně tak zůstávají uvěznění v rámu. Obraz *Bez názvu 2* je svým námětem zaměřen na pohled, dívání se. Relativizuje viděné, tedy i samotný prostor obrazu. Ale opět bych zde rád viděl porušení narativního provedení malby a třeba nedoděláním nebo pouze naznačením některé z postav. Malba by tak získala větší dynamiku a obsah by se prohloubil. Naopak komplikovanější náměty jako *Brejlovci* nebo *Zrcadla* nutí autorku během procesu víc hledat finální podobu obrazu a přinášejí podle mne daleko uspokojivější výsledky. V obraze *Brejlovci* nebo v pozadí volně přechází do míst, kde očekáváme odraz nás samých.

Zuzaně Vágnerové bych tedy doporučil jak prohloubit studium klasické malby, tak nechat více samotnou malbu proniknout na místa, kde možná očekává nějaký svůj odraz.

Její diplomovou práci doporučuji ke schválení.

Hodnocení B
V Praze dne 3. 5. 2009
Daniel Pitín

D. Pitín